

Prezidents
Tomass S. Monsons

Glābēja aicinājums kalpot

Visi, kas ir studējuši matemātiku, zina, kas ir kopsaucējs. Pēdējo dienu svētajiem ir šāds kopsaucējs, kas mūs vieno. Šis kopsaucējs ir personisks aicinājums, ko katrs no mums saņem, lai pildītu uzdevumus Dieva valstībā šeit — uz Zemes.

Vai esat kādreiz kurnējis, kad jums tiek dots aicinājums? Vai arī katru iespēju kalpot saviem brāļiem un māsām jūs pieņemat ar pateicību, zinot, ka mūsu Debesu Tēvs svētīs tos, kurus Viņš aicina?

Es ceru, ka mēs nezaudēsim mūsu dārgo kalpošanas iespēju īsto mērķi. Šis mērķis, mūžīgais mērķis, ir tas pats, par ko ir runājis Tas Kungs un kurš ir atrodams Dārgajā Pērlē: „Jo lūk, šis ir Mans darbs un Mana godība — īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi.”¹

Kaut mēs vienmēr atcerētos, ka Jēzus Kristus Pēdējo Dienu Svēto Baznīcas piederības mantija nav komforta apmetnis, bet drīzāk — atbildības drānas. Mūsu pienākums, papildus tam, ka mums ir jāglābj sevi, ir vest citus uz Dieva celestiālo valstību.

Labprātīgi kalpojot Dievam, mēs nekad nenonāksim Šekspīra varoņa — kardināla Volsija — stāvoklī. Pazaudējis varu, pēc tam kad visu dzīvi bija kalpojis savam karalim, viņš bēdīgi ar nožēlu teica:

*„Ja vien es būtu kalpojis savam Dievam ar pusi no tās dedzības,
Ar kuru es kalpoju karalim, Viņš nebūtu mani manā vecumā
Atstājis kailu mani ienaidniekiem.”²*

Kāda kalpošana ir nepieciešama debesīm? „Tas Kungs pieprasa sirdi un labu gribu; un labprātīgie un paklausīgie ēdīs Ciānas zemes labumus šajās pēdējās dienās.”³

Es ieturu pauzi, kad domāju par prezidenta Džona Teilora vārdiem (1808–1887): „Ja jūs nepadarīsit savus aicinājumus dižus, Dievs jūs turēs atbildīgus par tām dvēselēm, kuras jūs būtu varējuši izglābt, ja vien būtu pildījuši savus pienākumus.”⁴

Jēzus dzīve bija kā kvēlojošs labestības starmetis, kad Viņš kalpoja cilvēku vidū. „Es esmu jūsu vidū kā tāds, kas kalpo,”⁵ paziņoja Jēzus, kad Viņš atgriezta kroplajiem spēku locekļos, redzi — aklo acīm, dzirdi — kurlo ausīm un dzīvību — mirušā ķermenim.

Ar līdzību par labo samarieti Skolotājs mums mācīja mīlēt savus tuvākos kā sevi pašu.⁶ Ar atbildi bagātajam jauneklīm Viņš mācīja mums atteikties no egoisma.⁷ Pabarojot 5000 cilvēku, Viņš mācīja mūs saskatīt citu cilvēku vajadzības.⁸ Un ar Kalna sprediķi Viņš mācīja mūs meklēt vispirms Dieva valstību.⁹

Jaunajā pasaulē augšāmcēlies Kungs paziņoja: „Jūs zināt to, kas jums ir jādara Manā baznīcā; jo tos darbus, ko jūs redzējāt Mani darām, jums arī būs darīt; jo to, ko jūs redzējāt Mani darām, patiesi būs jums darīt.”¹⁰

Mēs svētām citus, kad kalpojam nacarieša Jēzus, „kas gājis apkārt, labu darīdams”, ēnā.¹¹ Dievs, svētī mūs, lai mēs varētu rast prieku, kalpojot savam Debesu Tēvam, ko mēs darām, kad kalpojam Viņa bērniem uz Zemes.

ATSAUCES

1. Mozus gr. 1:39.
2. Viljams Šekspīrs, *King Henry the Eighth*, 3. cēliens, 2. aina, 456.–458. rindiņa.
3. Mācība un Derības 64:34.
4. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), 164. lpp.
5. Lūkas 22:27.
6. Skat. Lūkas 10:30–37; skat. arī Mateja 22:39.
7. Skat. Mateja 19:16–24; Marka 10:17–25; Lūkas 18:18–25.
8. Skat. Mateja 14:15–21; Marka 6:31–44; Lūkas 9:10–17; Jāņa 6:5–13.
9. Skat. Mateja 6:33.
10. 3. Nefijs 27:21.
11. Apustuļu darbi 10:38.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

„[Tas Kungs] nepieļaus, ka mēs ciešam neveiksmi, ja mēs izpildām savu daļu. Viņš dos mums spējas, pat dziļākas par mūs talantiem un spējām. ...Tā ir viena no jaukātajām pieredzēm, kuru var saņemt cilvēks” (Ezra Tafts Bensons, *Teaching, No Greater Call* [1999], 20. lpp). Apsveriet iespēju dalīties pieredzē, kad jūs vai kāds, ko jūs pazīstat, ir sajutis, ka Tas Kungs pilnveido viņa vai viņas talantus un spējas. Uzaiciniet ģimeni dalīties sava pozitīvajā pieredzē, kad viņi ir atsaukušies uz „Glābēja aicinājumu kalpot”.

JAUNIEŠI

Kalpošana templī

Benjamīns A.

Kad man palika 17 gadi, es sāku nopietni domāt par savu nākotni, un es lūdzu Debesu Tēvam, ko es varētu darīt, lai sagatavotos doties misijā un lai saņemtu Melhisedeka priesterību. Es jutu, ka man biežāk

ir jādodas uz templi, jo tas ir Tā Kunga nams un tā būs vieta, kur es varētu justies vistuvāk savam Debesu Tēvam.

Tā es izvirzīju mērķi — veikt 1000 kristības gadā. Es patiesi jutu vajadzību izvirzīt šādu mērķi. Es gavēju, lai zinātu, ka tas patiešām ir tas, kas man ir jādara. Mūsu Debesu Tēvs man atbildēja, un es sāku apmeklēt Tampiko Mehiko Templi katru sestdienu.

Pēc tam, kad es jau biju veicis 500 kristības, es izvirzīju mērķi — izpētīt savas ģimenes vēsturi, un man patika ģimenes vēstures darbs tik ļoti, ka es nevarēju gulēt, jo meklēju vārdus. Es atradu 50 vārdus un astoņas paauzdes savā ģimenes vēsturē. Es palīdzēju veikt tempļa darbus par viņiem visiem.

Es galu galā biju veicis 1300 kristības un pabeidzis semināru, saņēmu Melhisedeka priesterību un tagad es kalpoju kā pilnlaika misionārs, kas bija viens no manas dzīves lielākajiem mērķiem.

BĒRNI

Es varu paveikt kaut ko citu cilvēku labā

Katrs no mums var paveikt kaut ko, lai palīdzētu citiem. Prezidents Monsons mācīja, ka mums ir jāmīl ikkatrs un jāamcās saskatīt, kā mēs varam viņiem palīdzēt.

Kad jūs kopīgi vakariņosiet ar savu ģimeni, iesakiet katram ģimenes loceklim dalīties tajā, kas dienā paveikts, lai kalpotu kādam. Pierakstiet katru dienu dienasgrāmatā savu kalpošanas pieredzi.

Ticība, Ģimene, Palīdzība

Rīkoties, kad ir nepieciešama palīdzība

Lūdziet un studējiet šo materiālu, piemērotā brīdī apspriediet to ar māsām, kuras apmeklējat. Izmantojiet jautājumus, lai palīdzētu stiprināt māsas, kuras apmeklējat, un padarītu Palīdzības biedrību par aktīvu savas dzīves sastāvdaļu.

Viens no mūsu kā apmeklējošo māsu mērķiem ir palīdzēt stiprināt ģimenes un mājas. Māsām, kuras mēs apmeklējam, vajadzētu just vēlēšanos teikt: „Ja man ir problēmas, es zinu, ka manas apmeklējošās māsas man palīdzēs, pat negaidot, kad kāds viņām to palūgs.” Lai kalpotu, mums ir pienākums noskaidrot to māsu vajadzības, kuras mēs apmeklējam. Kad mēs meklēsim iedvesmu, mēs zināsim, kā atsaukties uz katras māsas, kura mums tika nozīmēta, lai apmeklētu, garīgajām un laicīgajām vajadzībām. Tad, izmantojot savu laiku, iemaņas, talantus, ticības, lūgšanas un garīgo un emocionālo atbalstu, mēs varēsim palīdzēt, līdzjūtīgi kalpojot, slimību, nāves un citu īpašu apstākļu laikā.¹

Ar apmeklējošo māsu atskaišu palīdzību Palīdzības biedrības prezidijs uzzina par tām māsām, kurām ir īpašas vajadzības fiziskas vai emocionālas slimības dēļ, dzimšanas, nāves, nespējas, vientulības vai citu izaicinājumu dēļ. Tad Palīdzības biedrības prezidente par uzzināto sniedz atskaiti bīskapam. Bīskapa vadībā viņa koordinē palīdzības sniegšanu.²

Kā apmeklējošām māsām — mums ir „milzīgs iemesls ... priecāties” svētības dēļ, „ko Viņš ir mums dāvājis, ka mēs bijām padarīti par darbarīkiem Dieva rokās, lai veiktu šo lielo darbu” (Almas 26:1, 3).

No Svētajiem Rakstiem

Mateja 22:37–40; Lūkas 10:29–37; Almas 26:1–4; Mācība un Derības 82:18–19

No mūsu vēstures

Baznīcas pastāvēšanas pirmajos gados tās locekļu skaits bija neliels un tie bija koncentrējušies vienā vietā. Baznīcas locekļi varēja ātri atsaukties, ja kāds bija nonācis grūtībās. Šodien Baznīcas locekļu skaits ir lielāks par 14 miljoniem un tie ir izkaisīti pa visu pasauli. Apmeklējuma mācība ir daļa no Tā Kunga ieceres, lai nodrošinātu palīdzību visiem Viņa bērniem.

„Vienīgā sistēma, kas varētu nodrošināt palīdzību un mierinājumu visā baznīcā — tik lielā, tik dažādā — ir caur atsevišķiem kalpiem, kas atrastos līdzās tiem, kas nonākuši grūtībās,” teica Prezidents Henrijs B. Airings, pirmais padomnieks Augstākajā Prezidijā.

... Katram bīskapam un katram draudzes prezidentam ir Palīdzības biedrības prezidente, uz kuru paļaušies,” viņš turpināja. „Viņai ir apmeklējošās māsas, kuras zina katras māsas pārbaudījumus un vajadzības. Palīdzības biedrības prezidente ar apmeklējošo māsu palīdzību var iepazīt atsevišķus cilvēkus un ģimenes. Viņa var apmierināt vajadzības un palīdzēt bīskapam viņa aicinājumā — pabarot atsevišķus cilvēkus un ģimenes.”³

ATSAUCES

1. Skat. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5.1; 9.6.2.
2. Skat. *Handbook 2*, 9.6.2.
3. Henrijs B. Airings grāmatā *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011. g.), 110. lpp.

Ko es varu darīt?

1. Vai es izmantoju savas dāvanas un talantus, lai svētītu citus?
2. Vai māsas, par kurām es esmu atbildīga, zina, ka es esmu gatava palīdzēt viņām, kad tām būs kāda vajadzība?

Lai iegūtu vairāk informācijas, apmeklējiet reliefsociety.lds.org.